

Було організовано шефську допомогу з боку харківських вищих навчальних закладів, закріплених за сільськими бібліотеками. Зокрема, Національна юридична академія ім. Ярослава Мудрого, академія сільського господарства ім. Докучаєва та ін. зробили книжкові дари на суму не менш ніж 1 тис. грн. Крім того, до акції "Книги – сільській місцевості" долучилася Харківська державна наукова бібліотека ім. В.Г. Короленка, інші бібліотеки, інтелігенція міста. А місцева влада на час відкриття оформила для бібліотек передплату періодичних видань. Таким чином було закладено основу фондів сільських книгозбірень.

Першою відкрилася бібліотека в с. Шлях Валківського району і це, на мій погляд, символічно, адже Харківщина обрала шлях побудови демократичного громадянського суспільства, в якому кожній людині надано рівні права у доступі до інформації й знань, шлях подолання культурного розриву між різними верствами населення області.

Відкриття кожної бібліотеки було великим святом не тільки для села, а й для району і області, проводилося за присутності голови ОДА чи його заступника з гуманітарних питань, начальника управління культури, висвітлювалося у засобах масової інформації. Сьогодні читачами нових 17 бібліотек вже стали понад 3 тисячі користувачів.

2006 рік оголошено в Україні Роком села, роком розвитку його інфраструктури.

Розміщення стаціонарних бібліотек на території районів нашої області сьогодні відповідає мінімальним нормам. Але людина не може жити тільки мінімумом, а що стосується сіл з меншою кількістю мешканців, то там не можна говорити ні про який мінімум духовних цінностей, оскільки там немає навіть бібліотеки. Тому одним із стратегічних напрямів розвитку бібліотечної справи в Харківській області у 2006 році і на найближчу перспективу стане розвиток мережі книгозбірень у сільській місцевості. Плануємо 2006 року відкрити 10 нових

бібліотек в селах з кількістю мешканців від 300 до 400 людей, тобто поза мінімальними нормативами. Здійснювана робота знову буде під пильною увагою голови ОДА. Це свідчить про те, що відкриття бібліотек вже не одноразова акція, а плано-мірна робота з розвитку культури на селі. Особистість формується з інформації, і важливо що ми робимо свій внесок у цю благородну справу.

Крім того, голова Харківської ОДА на зустрічі з бібліотечними працівниками області, що відбулася 15 лютого ц. р., заявив про амбітні плани щодо виведення бібліотек в сільській місцевості на якісно новий рівень обслуговування читачів. Йдеться про реалізацію проекту створення єдиної інформаційної бібліотечної мережі і підключення бібліотек, в першу чергу районних, до Інтернету з використанням широкоплатного швидкісного доступу до глобальної Мережі. Профінансувати частину робіт у сумі 250 тис. грн. знову пообіцяв міський благодійний фонд Ю. Сапронова. Якщо нам вдасться зробити задумане, то це буде значним проривом у наближенні сільського жителя до інформаційного суспільства.

Але в селі потрібні не тільки бібліотеки, і розвиток культури у сільській місцевості не повинен залежати від того, наскільки інтелігентним є голова обласної, районної адміністрації або, особливо, сільський голова, і чи поважають їх спонсори.

Хочеться, щоб рік підтримки українського села не пройшов як Рік культури в Україні, без Закону України "Про культуру", якого ми чекаємо вже 10 років. Сподіваємося, що цей закон та інші законодавчі акти і документи зможуть затвердити той мінімум закладів культури на селі: бібліотек, клубів, кіновідеокомплексів, без яких неможливо говорити про цивілізовану націю.

Культура живе свободою – свободою творчості, свободою вибору шляхів доступу до інформації, свободою слова. Слово було спочатку, слово буде завжди.

БЕЗЦІННІ ПАМ'ЯТКИ КУЛЬТУРИ ПОВЕРНУТО УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

КНИЖКОВІ СКАРБИ УКРАЇНИ

У липні 2003 року одна з працівниць Посольства Бельгії в Україні під виглядом особистих речей намагалася вивезти за кордон унікальну колекцію антикваріату, яку вона збирала протягом шести років перебування в нашій країні. В результаті спільної операції українських митників та працівників СБУ вантаж було затримано, предмети старовини вилучено і передано на експертизу фахівцям.

За словами начальника Київської регіональної митниці А. Макаренка, вилучені предмети являють собою своєрідний музей історії держави, який складається з трьох колекцій: старовинних ікон та народного живопису XVIII-

XIX ст., якої сьогодні немає в жодному музеї України; предметів народного побуту кінця XIX – початку XX століття; творів радянського мистецтва, так званого соцреалізму.

Серед цих предметів є справді унікальні – такі, як рукописний Псалтир початку XIV століття, вартість якого перевищує сто тисяч доларів; оригінал першого примірника газети „Іскра”; ряд унікальних архівних документів.

Майже три роки, поки йшло слідство, вилучені предмети зберігалися на Київській регіональній митниці. Згодом було прийнято рішення розподілити ці культурні цінності між музеями та бібліотеками України.

У листопаді 2005 року перший заступник голови Дер-

жавної митної служби України О. Федоров та перший заступник голови Служби безпеки України В. Тимошенко урочисто передали конфісковані колекції музеям та бібліотекам України.

Зокрема, Псалтир XIV століття передано Музею книги і друкарства України, ікони та твори народного живопису збагатили фонди Національних музеїв: художнього та історії України, інших музеїв: історії міста Києва, мистецтва ім. Богдана та Варвари Ханенків, російського мистецтва.

Фонди Національної парламентської бібліотеки України поповнилися 23 примірниками унікальних видань, серед яких, зокрема, „Огляд літератури Півночі у середні віки” 1853 року, на якій є наклейка „Императорская Эрмитажная иностранная библиотека”, та „Таємні мемуари про Росію на кінець царювання Катерини II та Павла I” (тт. 3, 4) французькою мовою, видані у Парижі в 1804 році.

Зроблено важливу справу – збережено частину національної культурної спадщини. І тепер „інститути пам'яті”, як називають іноді музеї, архіви й бібліотеки, берегти та надаватимуть доступ до цих безцінних творинь людського духу нинішнім і майбутнім поколінням українців.

Г. Кириченко